

Klasa: 022-03/13-01/38

Urbroj: 50301-05/16-13-4

Zagreb, 24. svibnja 2013.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst) i članaka 129., 159. i 161. Poslovnika Hrvatskoga sabora, Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Slavka Linića, ministra financija, mr. sc. Borisa Lalovca, zamjenika ministra financija, Miljenka Fičora, pomoćnika ministra financija i glavnog državnog rizničara, te dr. sc. Maroja Langa, pomoćnika ministra financija.

PREDSJEDNIK

Zoran Milanović

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNYM
OSIGURANJIMA U PROMETU, S KONAČNYM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, svibanj 2013.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNYM OSIGURANJIMA U PROMETU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (u daljnjem tekstu: Zakon) sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

a) Ocjena stanja i osnovna pitanja koja se uređuju Zakonom

Važeći Zakon o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine, broj 151/2005, 36/2009 i 75/2009) uređuje obvezna osiguranja u prometu u koja se ubrajaju:

1. osiguranje putnika u javnom prometu od posljedica nesretnog slučaja,
2. osiguranje vlasnika, odnosno korisnika vozila od odgovornosti za štete nanosene trećim osobama,
3. osiguranje zračnog prijevoznika, odnosno operatora zrakoplova od odgovornosti za štete nanosene trećim osobama i putnicima,
4. osiguranje vlasnika, odnosno korisnika brodice na motorni pogon, odnosno jahte od odgovornosti za štete nanosene trećim osobama.

Potreba za izradom ovoga Zakona proizlazi iz činjenice da je do pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji nužno izvršiti preostalo usklađivanje zakonodavstva Republike Hrvatske u području obveznih osiguranja u prometu s pravnom stečevinom Europske unije, odnosno s Direktivom 2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. godine u vezi s osiguranjem od automobilske odgovornosti i izvršenja obveze osiguranja od takve odgovornosti.

Također, potrebno je u važeći Zakon o obveznim osiguranjima u prometu unijeti odredbe koje se odnose na učinkovitu provedbu sljedećih Uredbi:

- Uredbe (EZ) br. 785/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. godine o zahtjevima za zračne prijevoznike i operatore zrakoplova u vezi s osiguranjem,
- Uredbe (EZ) br. 1137/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. godine o prilagodbi nekih instrumenata podložnih postupku utvrđenom u članku 251. Ugovora, Odluci Vijeća 1999/468/EZ u vezi s regulatornim postupkom s kontrolom i
- Uredbe Komisije (EU) br. 285/2010 od 6. travnja 2010. godine o izmjeni Uredbe (EZ) br. 785/2004 Europskog parlamenta i Vijeća o zahtjevima za zračne prijevoznike i operatore zrakoplova u vezi s osiguranjem.

Ovim Zakonom su povećane osigurane svote sukladno članku 9. Direktive 2009/103/EZ i obavijesti Europske komisije o prilagodbi nekih iznosa u skladu s inflacijom u Direktivi 2009/103/EZ (2010/C 332/01). Povećane osigurane svote u ugovorima o osiguranju od automobilske odgovornosti društva za osiguranje dužna su primjenjivati od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji. Naime, u slučaju štete zbog smrti, ozljede i oštećenja

zdravlja najniža osigurana svota je do iznosa od 42.750.000,00 kuna (do sada 6.500.000,00 kuna) po štetnom događaju, bez obzira na broj oštećenika, a za slučaj uništenja ili oštećenja stvari do iznosa od 8.550.000,00 kuna (do sada 1.500.000,00 kuna) po štetnom događaju, bez obzira na broj oštećenika.

Rok za rješavanje odštetnog zahtjeva je produžen pa je tako odgovorni osiguratelj dužan u roku 60 dana od dana primitka odštetnog zahtjeva utvrditi osnovanost i visinu toga zahtjeva te dostaviti podnositelju zahtjeva obrazloženu ponudu za naknadu štete, ako su odgovornost za naknadu štete te visina štete nesporni, ili utemeljen odgovor na sve točke iz odštetnog zahtjeva u slučaju ako su odgovornost za naknadu štete ili visina štete sporni.

Iscrpnije su određene mjere koje može izreći nadzorno tijelo, odnosno Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga (u daljnjem tekstu: HANFA) društvima za osiguranje. HANFA može društvu za osiguranje koje krši odredbe Zakona izreći jednu ili više primjerenih mjera: opomenu, rješenje za otklanjanje utvrđene nezakovitosti i nepravilnosti, javno objavljivanje informacije o nekorektnim postupcima odgovornog osiguratelja na njegov trošak, oduzimanje odobrenja za obavljanje funkcije člana uprave, privremeno ili stalno oduzimanje dozvole za obavljanje poslova obveznih osiguranja u prometu u kojima su teže prekršene odredbe Zakona, podnošenje optužnog prijedloga ili drugu primjerenu mjeru ili mjere koje HANFA ocijeni potrebnim.

Društvo za osiguranje i dalje je dužno sustavno obavještavati HANFA-u o uvjetima osiguranja (najkasnije 60 dana prije njihove primjene), dok za cjenike premija, tehničke podloge i ostale elemente koji su korišteni za izračun premija osiguranja, sukladno Direktivi 2009/103/EZ više ne vrijedi sustavno obavještavanje HANFA-e, no na HANFA-in zahtjev društva za osiguranje dužna su ih dostaviti u svrhu provjere jesu li usklađeni s propisima Republike Hrvatske. Također, društvo za osiguranje obvezno je oblikovati premije osiguranja na temelju aktuarskih metoda i načela tako da omogućuju trajno ispunjavanje svih obveza društva za osiguranje iz ugovora o osiguranju uključivo i formiranje dostatnih pričuva za navedeno osiguranje.

Također, određeno je kako su sredstva koja se isplaćuju iz Garancijskog fonda zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje, odnosno stečaja, ograničena u jednoj kalendarskoj godini na 0,5% od ukupno zaračunate bruto premije obveznih osiguranja u prometu u prethodnoj kalendarskoj godini, u svrhu zaštite financijskog poslovanja Garancijskog fonda i društava za osiguranje, posebice u svjetlu mogućih pravaca razvoja tržišta nakon pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Odredbe u vezi s osiguranjem zračnog prijevoznika, odnosno operatora zrakoplova stavljene su izvan snage jer sadrže odredbe uredbi Europske unije, a u Zakon su unesene odredbe za učinkovitu provedbu uredbi Europske unije.

Ovaj Zakon usklađen je sa zakonom koji uređuje obvezno zdravstveno osiguranje glede naknade štete koju je društvo za osiguranje obvezno naknaditi Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje, odnosno plaćanja predujma u visini od 4% naplaćene funkcionalne premije osiguranja od obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti.

Naposljetku, pojedine odredbe važećeg Zakona su ispravljene i nomotehnički doradene radi jasnoće izričaja, lakše primjene normi i pravne sigurnosti.

b) Posljedice koje će proisteći donošenjem Zakona

Donošenjem ovoga Zakona zakonodavstvo Republike Hrvatske dodatno će se uskladiti s pravnom stečevinom Europske unije u dijelu koji se odnosi na obvezna osiguranja u prometu.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. OBRAZLOŽENJE PRIJEDLOGA ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno članku 161. stavku 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora predlaže se donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku jer se Zakon donosi radi usklađivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNYM OSIGURANJIMA U PROMETU

Članak 1.

U Zakonu o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine, broj 151/2005, 36/2009 i 75/2009), iza članka 1. dodaju se naslov i članak 1.a koji glase:

„Prijenos pravnih akata Europske unije

Članak 1.a

(1) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenosi Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2009/103/EZ od 16. rujna 2009. godine o osiguranju od odgovornosti iz uporabe motornih vozila i na izvršavanje obveze osiguranja takve odgovornosti, kodificirana verzija (SL L 263, 7. 10. 2009.).

(2) Ovim se Zakonom uređuje provedba sljedećih uredbi Europske unije:

1. Uredba (EZ) br. 785/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. godine o zahtjevima za zračne prijevoznike i operatore zrakoplova u vezi s osiguranjem (SL L, 138, 30. 4. 2004.),
2. Uredba (EZ) br. 1137/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. godine o prilagodbi nekih instrumenata podložnih postupku utvrđenom u članku 251. Ugovora, Odluci Vijeća 1999/468/EZ u vezi s regulatornim postupkom s kontrolom (SL L 311, 21. 11. 2008.),
3. Uredba Komisije (EU) br. 285/2010 od 6. travnja 2010. godine o izmjeni Uredbe (EZ) br. 785/2004 Europskog parlamenta i Vijeća o zahtjevima za zračne prijevoznike i operatore zrakoplova u vezi s osiguranjem (SL L 87, 7. 4. 2010.).“

Članak 2.

U članku 3. stavku 1. točka 9. mijenja se i glasi:

„9. „vozilo“ jest svako motorno vozilo namijenjeno za promet na kopnu koje se kreće snagom vlastita motora, ali se ne kreće po tračnicama i svako priključno vozilo, priključeno ili ne, koje podliježe obvezi registracije te po propisima o registraciji mora imati prometnu dozvolu,“.

U točkama 19. i 20. riječi: „(„Narodne novine“, br. 181/04.)“ brišu se.

Točka 21. mijenja se i glasi:

„21. „društvo za osiguranje“ je društvo za osiguranje koje ima dozvolu nadzornog tijela za obavljanje poslova obveznih osiguranja u prometu, društvo za osiguranje države članice koje poslove obveznih osiguranja u prometu ima pravo obavljati neposredno ili preko podružnice, odnosno strano društvo za osiguranje koje poslove obveznih osiguranja u prometu obavlja preko podružnice uz dozvolu nadzornog tijela,“.

Iza točke 21. dodaje se točka 21.a koja glasi:

„21.a „država članica“ jest država članica Europske unije i država potpisnica Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru.“.

Članak 3.

U članku 8. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Društvo za osiguranje dužno je sklopiti ugovor o osiguranju sukladno ovome Zakonu i uvjetima za osiguranje.“.

U stavku 9. riječi: „prijevoznog sredstva“ zamjenjuju se riječju: „vozila“.

Iza stavka 10. dodaje se stavak 11. koji glasi:

„(11) Društvo za osiguranje dužno je sklopiti ugovor o osiguranju sukladno cjenicima premija osiguranja.“.

Članak 4.

U članku 10. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Društvo za osiguranje dužno je obavijestiti nadzorno tijelo o uvjetima osiguranja koje koristi za osiguranja iz članka 2. ovoga Zakona najkasnije 60 dana prije njihove primjene i to u svrhu provjere jesu li sukladni s propisima, osigurateljnim načelima i pravilima struke. Društvo za osiguranje dužno je oblikovati premije osiguranja na temelju aktuarskih metoda i načela tako da omogućuju trajno ispunjavanje svih obveza društva za osiguranje iz ugovora o osiguranju uključivo i formiranje dostatnih tehničkih pričuva za navedeno osiguranje. Nadzorno tijelo može tražiti od društva za osiguranje dostavu cjenika premija, tehničkih podloga i ostalih elemenata korištenih za izračun premija osiguranja, a u svrhu provjere jesu li usklađeni s propisima Republike Hrvatske.“.

U stavku 2. riječ: „sa“ zamjenjuje se riječju: „s“, a riječ: „zakonskim“ briše se.

Članak 5.

U članku 12. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Odgovorni osiguratelj je dužan u roku 60 dana od dana primitka odštetnog zahtjeva utvrditi osnovanost i visinu toga zahtjeva te dostaviti podnositelju zahtjeva:

1. obrazloženu ponudu za naknadu štete, ako su odgovornost za naknadu štete te visina štete nesporni, ili
2. utemeljen odgovor na sve točke iz odštetnog zahtjeva u slučaju ako su odgovornost za naknadu štete ili visina štete sporni.“.

Članak 6.

Članak 13. mijenja se i glasi:

„(1) Nadzorno tijelo može društvu za osiguranje koji krši odredbe ovoga Zakona, izreći jednu ili više primjerenih mjera, a koje mogu biti:

1. opomena,
2. rješenje za otklanjanje utvrđene nezakonitosti i nepravilnosti,
3. javno objavljivanje informacije o nekorektnim postupcima odgovornog osiguratelja na njegov trošak,
4. oduzimanje odobrenja za obavljanje funkcije člana uprave,
5. privremeno ili stalno oduzimanje dozvole za obavljanje poslova obveznih osiguranja u prometu u kojima su teže prekršene odredbe ovoga Zakona,
6. podnošenje optužnog prijedloga,
7. drugu primjerenu mjeru ili mjere koje nadzorno tijelo ocijeni potrebnim.

(2) Prilikom određivanja nadzorne mjere nadzorno tijelo uzet će u obzir:

1. težinu, odnosno posljedicu neizvršavanja ili nepravovremenog izvršavanja obveza društva za osiguranje,
2. stupanj ugrožavanja stabilnosti tržišta osiguranja,
3. dosadašnje slučajeve i stupnjeve utvrđenih nepravilnosti i nezakonitosti u poslovanju društva za osiguranje,
4. pokazanu spremnost uprave društva za osiguranje da otkloni utvrđene nepravilnosti u poslovanju društva za osiguranje,
5. težinu, odnosno posljedicu utvrđene nezakonitosti odnosno nepravilnosti.“

Članak 7.

U članku 15. stavku 1. iza rednog broja: „12.“ stavlja se zarez i dodaje se redni broj: „13.“.

Članak 8.

U članku 16. stavku 2. na kraju stavka dodaje se rečenica koja glasi:

„Podaci o štetama vode se odvojeno za štete zbog smrti, tjelesne ozljede i oštećenja zdravlja te uništenja ili oštećenja stvari.“.

U stavku 5. iza riječi: „tijelu“ dodaju se riječi: „i ministarstvu nadležnom za financije“, a riječi: „njegov“ zamjenjuje se riječju: „njihov“.

Iza stavka 5. dodaju se stavci 6. i 7. koji glase:

„(6) Hrvatski ured za osiguranje dostavlja nacionalnim uredima država članica ili trećih država članica Sustava zelene karte, neovisno o obvezi osiguranja iz članka 22. ovoga Zakona, sljedeće:

1. podatak o području Republike Hrvatske na kojem je vozilo uobičajeno stacionirano i njegovoj registarskoj pločici, ako postoji,
2. podatak o osiguranju vozila, u pravilu naveden na zelenoj karti koju ima korisnik vozila, ako to zahtijeva država članica na čijem je području vozilo uobičajeno stacionirano.

(7) Hrvatski ured za osiguranje obvezan je podatke iz stavka 6. ovoga članka dostaviti nacionalnom uredu za osiguranje država članica ili trećih država članica Sustava zelene karte, na njihov zahtjev.“.

Članak 9.

U članku 17. stavku 2. točke 5. i 6. mijenjaju se i glase:

„5. vlasnici brodica i jahti u pomorskoj plovidbi, svih vrsta riječnih i jezerskih plovila, uključujući skele i splavi koji na redovitim linijama slobodno prevoze putnike, uključujući krstarenje i prijevoz turista,

6. vlasnici svih vrsta brodica i jahti, plovila i čamaca unutarnje plovidbe koja se iznajmljuju s najmanje jednim članom posade,“.

Članak 10.

U članku 22. stavku 9. iza riječi: „najmanje“ dodaje se riječ: „posljednjih“.

Iza stavka 9. dodaje se stavak 10. koji glasi:

„(10) Trećom osobom iz stavka 1. ovoga članka smatra se i primatelj leasinga koji je ugovaratelj osiguranja i korisnik vozila, a nije odgovoran za prometnu nesreću u kojoj mu je prouzročena šteta od vozila istoga davatelja leasinga.“.

Članak 11.

U članku 23. iza točke 3. dodaje se nova točka 4. koja glasi:

„4. suputnik koji je dragovoljno ušao u neregistrirano vozilo bez istaknutih registarskih oznaka na vozilu, ako osiguratelj dokaže da je ta okolnost suputniku bila poznata,“.

Iza dosadašnje točke 4. koja postaje točka 5. dodaje se nova točka 6. koja glasi:

„6. oštećena osoba koja je vlasnik ili vozač neosiguranog vozila koje je sudjelovalo u prometnoj nesreći,“.

Dosadašnja točka 5. postaje točka 7.

Članak 12.

U članku 24. stavku 1. točki 4. riječ: „opojnih“ briše se.

Iza točke 6. dodaje se točka 7. koja glasi:

„7. ako je šteta prouzročena kaznenim djelom obijesne vožnje u cestovnom prometu za koje je donesena pravomoćna sudska presuda.“.

U stavku 2. redni broj „6.“ zamjenjuje se rednim brojem: „7“.

Članak 13.

U članku 26. stavku 3. iza riječi: „smanjuju“ stavlja se zarez i dodaju se riječi: „a prednost u redosljedju namirenja štete imaju oštećene fizičke osobe.“.

Iza stavka 7. dodaju se stavci 8., 9. i 10. koji glase:

„(8) Najniža osigurana svota temeljem ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti određuje se u sljedećim iznosima:

1. u slučaju štete zbog smrti, tjelesne ozljede i oštećenja zdravlja do iznosa od 42.750.000,00 kuna po štetnom događaju bez obzira na broj oštećenika,
2. u slučaju uništenja ili oštećenja stvari do iznosa od 8.550.000,00 kuna po štetnom događaju bez obzira na broj oštećenika.

(9) Vlada Republike Hrvatske može donijeti odluku o povećanju ili sniženju osigurane svote iz stavka 8. ovoga članka sukladno obavijesti Europske komisije koja se periodično objavljuje u Službenom listu Europske unije u skladu s Europskim indeksom potrošačkih cijena, utvrđenim na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 2494/95 od 23. listopada 1995. godine o harmoniziranim indeksima potrošačkih cijena (SL L 257, 27. 10. 1995.).

(10) Ako osigurane svote iz stavka 8. ovoga članka uslijed promjene tečaja ne odgovaraju iznosima izraženim u eurima u obavijesti Europske komisije iz stavka 9. ovoga članka Vlada Republike Hrvatske može odlukom uskladiti iznose osiguranih svota.“.

Članak 14.

U članku 27. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Obvezu iz stavka 1. ovoga članka prema zavodu koji obavlja poslove zdravstvenog osiguranja, društvo za osiguranje dužno je izvršiti u skladu s odredbama zakona koji uređuje obvezno zdravstveno osiguranje.“.

Članak 15.

U članku 29. stavku 2. iza riječi: „neregistriranog“ dodaju se riječi: „i neosiguranog“.

Članak 16.

U članku 32. stavku 2. riječi: „Granična policija ovlaštena je“ zamjenjuju se riječima: „Policija je ovlaštena“.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Kada vozila ulaze na teritorij Republike Hrvatske s teritorija druge države članice, policija je ovlaštena obavljati nesustavne kontrole ispunjavanja uvjeta iz stavka 1. ovoga članka koje nemaju za cilj isključivo provjeru osiguranja od automobilske odgovornosti.“.

Članak 17.

U članku 33. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Priznavanje valjanosti međunarodnih isprava i dokaza uključuje i jamčenje Hrvatskog ureda za osiguranje za obveze utemeljene tim ispravama i dokazima do iznosa iz članka 26. ovoga Zakona, a ako je za vozilo inozemne registracije ugovorom o osiguranju ugovoren veći iznos, Hrvatski ured za osiguranje jamči do visine ugovorenog iznosa osigurateljnog pokriva.“.

Članak 18.

U članku 34. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Za naknadu štete koja je nanesena uporabom vozila s teritorija država potpisnica Multilateralnog sporazuma koje nema nikakvu registarsku pločicu ili ima registarsku pločicu koja ne odgovara ili više ne odgovara vozilu, odnosno štete nanesene uporabom određenog tipa vozila za koji registarska pločica, tablica osiguranja niti drugi znak raspoznavanja sličan registarskoj pločici nije potreban, primjenjuju se odredbe članka 29. ovoga Zakona.“.

Članak 19.

U naslovu iznad članka 38. riječ: „nezgodi“ zamjenjuje se riječju: „nesreći“.

U članku 38. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) U slučaju prometne nesreće sudionici moraju ispuniti i potpisati te međusobno razmijeniti Europsko izvješće o nesreći. Uredno ispunjeno Europsko izvješće o nesreći može se koristiti kao odštetni zahtjev po osnovi osiguranja od automobilske odgovornosti, odnosno kao izjava o okolnostima načina nastanka štetnog događaja.“.

U stavcima 2. i 3. riječ: „nezgodi“ zamjenjuje se riječju: „nesreći“.

Članak 20.

Iza članka 40. dodaju se članci 40.a, 40.b, 40.c, 40.d i 40.e koji glase:

„Članak 40.a

Pojmovi u smislu ove glave imaju jednako značenje kao pojmovi uporabljeni u Uredbi (EZ) br. 785/2004.

Članak 40.b

(1) Zračni prijevoznik, odnosno operator zrakoplova obavezan je sklopiti ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu prouzročenu putnicima, prtljazi, teretu i trećim osobama, koju prouzroči zrakoplov registriran u skladu s odredbama ovoga Zakona i Uredbom br. (EZ) 785/2004, ako se nalazi na teritoriju Republike Hrvatske, odnosno njezinom zračnom prostoru.

(2) Ugovor o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka sklapa zračni prijevoznik, odnosno operator zrakoplova u skladu s Uredbom (EZ) br. 785/2004.

(3) Obveza osiguranja od odgovornosti u skladu s Uredbom (EZ) br. 785/2004 vrijedi i za zračnog prijevoznika i operatora stranog zrakoplova ako ulazi u zračni prostor Republike Hrvatske.

(4) Obveza iz stavka 1. ovoga članka ne vrijedi za zrakoplove oružanih snaga Republike Hrvatske i za druge državne zrakoplove i uređaje na koje se ne primjenjuje Uredba (EZ) br. 785/2004.

(5) U potvrdi ili drugom dokazu o sklopljenom ugovoru o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka moraju biti navedeni osigurani rizici te da je osiguranje sklopljeno u skladu s Uredbom (EZ) br. 785/2004.

Članak 40.c

(1) Obveza društva za osiguranje iz članka 40.a ovoga Zakona ograničena je iznosom osiguranja na dan štetnog događaja, ako ugovorom o osiguranju nije ugovoren viši iznos.

(2) Najniži iznos osiguranja iz pojedinačnog štetnog događaja neovisno o broju oštećenika za koji mora biti sklopljeno osiguranje iz ove glave utvrđen je Uredbom (EZ) br. 785/2004.

(3) U vezi s primjenom članka 6. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 785/2004, najniža osigurana svota u odnosu na putnike za nekomercijalne operacije zrakoplova s MTOM od 2700 kg ili manje, je 100.000 SDR za svakog putnika.

Članak 40.d

(1) Ako je šteta prouzročena neosiguranim zrakoplovom za kojeg važi obvezno osiguranje po ovome Zakonu ili Uredbi br. (EZ) 785/2004, osim kod osiguranja odgovornosti za štetu prouzročenu na teretu, odgovara Hrvatski ured za osiguranje onako kako bi odgovaralo društvo za osiguranje da je sklopljeno osiguranje, i to najviše do osiguranog iznosa, koji je propisan na dan štetnog događaja.

(2) Hrvatski ured za osiguranje ne odgovara za štetu koju prouzroči nepoznati zrakoplov.

Članak 40.e

Za štete koje prouzroče neosigurani zrakoplovi primjenjuju se odredbe članka 44. stavka 5. i stavka 10. ovoga Zakona.“.

Članak 21.

Članak 43. mijenja se i glasi:

„(1) Društvo za osiguranje smije obavljati poslove obveznih osiguranja u prometu samo u vrsti obveznog osiguranja iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona za koje je dobilo dozvolu nadzornog tijela, a društvo za osiguranje države članice smije obavljati poslove obveznih osiguranja u prometu samo u vrsti obveznog osiguranja iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona u kojoj ima pravo obavljati poslove obveznih osiguranja u prometu u Republici Hrvatskoj neposredno ili preko podružnice.

(2) Društvo za osiguranje iz stavka 1. ovoga članka poslove obveznih osiguranja u prometu dužno je obavljati u skladu s odredbama ovoga Zakona i Zakona o osiguranju.

(3) Informacije koje društvo za osiguranje daje ugovaratelju osiguranja prije sklapanja ugovora o osiguranju i tijekom trajanja ugovora o osiguranju moraju biti sastavljene u skladu s odredbama ovoga Zakona i Zakona o osiguranju koje propisuju sadržaj i oblik tih informacija.

(4) Ugovor o osiguranju, polica osiguranja ili druga isprava o osiguranju, uvjeti osiguranja i druga dokumentacija u vezi s ugovorom o osiguranju mora biti u skladu s odredbama ovoga Zakona i drugih propisa koji određuju njihov sadržaj, u pisanom obliku i na hrvatskom jeziku.

(5) Društvo za osiguranje ne smije obavljati poslove obveznih osiguranja u prometu ako nije član Hrvatskog ureda za osiguranje.

(6) Na nadzor poslovanja društva za osiguranje primjenjuju se odredbe Zakona o osiguranju koje propisuju nadzor poslovanja društva za osiguranje.

(7) Nadzorno tijelo izriče nadzorne mjere društvu za osiguranje u skladu s odredbama ovoga Zakona i Zakona o osiguranju.

(8) Protiv rješenja nadzornog tijela žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe nadležnom Upravnom sudu u roku 30 dana od dana primitka rješenja nadzornog tijela.

(9) Društvo za osiguranje države članice koje neposredno ili preko podružnice obavlja poslove osiguranja iz članka 2. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona mora imenovati predstavnika koji ima sjedište, odnosno stalno prebivalište u Republici Hrvatskoj, te njegovo ime, odnosno naziv i adresu priopćiti nadzornom tijelu i Hrvatskom uredu za osiguranje.

(10) Imenovani predstavnik iz stavka 9. ovoga članka u ime i za račun društva za osiguranje obrađuje odštetne zahtjeve i isplaćuje štete oštećenim osobama, zastupa društvo za osiguranje pred sudovima i nadležnim tijelima u Republici Hrvatskoj.

(11) Imenovani predstavnik iz stavka 9. ovoga članka može obavljati i poslove ovlaštenog predstavnika iz članka 47. ovoga Zakona.

(12) Imenovani predstavnik iz stavka 9. ovoga članka mora obavljati poslove na hrvatskom jeziku.“.

Članak 22.

U članku 44. stavku 1. iza točke 9. dodaje se točka 10. koja glasi:

„10. šteta nastalih na teritoriju Republike Hrvatske, odnosno u nekoj od država članica Sustava zelene karte od osiguranih vozila koja su uobičajeno stacionirana u Republici Hrvatskoj, koje su isplatili uredi za naknadu država članica sukladno njihovom zakonodavstvu, odnosno međunarodnim sporazumima, a za koje jamči Hrvatski ured za osiguranje.“.

Iza stavka 10. dodaju se stavci 11. i 12. koji glase:

„(11) Sredstva koja se isplaćuju iz Garancijskog fonda na temelju stavka 1. točke 8. i točke 9. ovoga članka zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje, odnosno stečaja, ograničena su u jednoj kalendarskoj godini na 0,5% od ukupno zaračunate bruto premije obveznih osiguranja u prometu u prethodnoj kalendarskoj godini i isplaćuju se isključivo iz sredstava Garancijskog fonda koja su namijenjena izvršenju obveza iz stavka 1. točke 8. i točke 9. ovoga članka zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje, odnosno stečaja.

(12) Ako je iz Garancijskog fonda isplaćena naknada štete prema stavku 1. točki 8. i točki 9. ovoga članka, zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje, odnosno stečaja, Hrvatski ured za osiguranje ima pravo regresa prema svakom od osiguranika ili ugovaratelja osiguranja najviše do iznosa od 20.000,00 kuna iz istog štetnog događaja.“

Članak 23.

U članku 45. stavku 1. iza riječi: „premiji“ dodaju se riječi: „ili broju rizika“, a riječ: „prethodnoj“ zamjenjuje se riječju: „tekućoj“.

Članak 24.

U članku 50. stavku 1. riječ: „neimovinske“ briše se.

Članak 25.

U članku 52. stavku 2. točki 5. iza riječi: „rođenja“ dodaju se riječi: „osobnom identifikacijskom broju (OIB)“,“.

U točki 7. na kraju točke dodaje se rečenica koja glasi:

„Navedeni popis i ime tijela odgovornog za plaćanje odštete dostavlja se Europskoj komisiji.“.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Društva za osiguranje dužna su dostavljati podatke za registar iz stavka 2. ovoga članka u skladu s odredbama Zakona o zaštiti osobnih podataka.“.

Dosadašnji stavci 4. i 5. postaju stavci 5. i 6.

Članak 26.

U članku 61. iza riječi: „članka 57.“ dodaju se riječi: „i članka 59. stavka 4.“.

Članak 27.

Naslov iznad članka 62. i članak 62. brišu se.

Članak 28.

Iznad članka 63. u naslovu Glave IX. riječ: „KAZNENE“ zamjenjuje se riječju: „PREKRŠAJNE“.

U članku 63. stavku 3. točka 2. mijenja se i glasi:

„2. ako obavlja poslove obveznih osiguranja u prometu protivno članku 43. stavku 1. ovoga Zakona,“.

U stavku 5. točka 2. mijenja se i glasi:

"2. ako počne primjenjivati uvjete osiguranja, a o tome ne obavijesti nadzorno tijelo u roku iz članka 10. stavka 1. ovoga Zakona ili ako ne oblikuje premije osiguranja u skladu s člankom 10. stavkom 1. ovoga Zakona ili ako na zahtjev nadzornog tijela iz stavka 1. ovoga Zakona ne dostavi cjenik premija, tehničke podloge i ostale elemente korištene za izračun premija osiguranja,“.

Članak 29.

U naslovu iznad članka 65. riječi: „prijevoznog sredstva“ zamjenjuju se riječima: „vozila, brodice, odnosno jahte“.

U članku 65. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba ako kao vlasnik vozila, odnosno korisnik u svojstvu posjednika brodice, odnosno jahte prije uporabe vozila, brodice, odnosno jahte u prometu ne sklopi ugovor o osiguranju te ga ne obnavlja dok je vozilo, brodica, odnosno jahta u prometu sukladno odredbi članka 4. stavka 1. ovoga Zakona.“.

Članak 30.

Iza članka 65. dodaje se naslov i članak 65.a koji glase:

„Prekršaji zračnog prijevoznika, odnosno operatora zrakoplova

Članak 65.a

„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj zračni prijevoznik, odnosno operator zrakoplova koji je pravna osoba ili trgovac pojedinac ako:

1. ne sklopi ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu putnicima, prtljazi, teretu i trećim osobama sukladno članku 4. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 785/2004,
2. ne osigura svaki pojedini let, bez obzira je li zrakoplov koji se upotrebljava njegovo vlasništvo, predmet ugovora o leasingu, sporazuma o zajedničkom poduhvatu, franšizi, partnerstvu (primjerice, zajedničko prodavanje mjesta na istom letu, codesharing) ili bilo kojem drugom sporazumu iste prirode sukladno članku 4. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 785/2004,

3. u ugovoru o osiguranju od odgovornosti za štetu putnicima, prtljazi i teretu, kada se zrakoplov koristi u komercijalne svrhe, najniže osigurane svote nisu u skladu sa člankom 6. Uredbe (EZ) br. 785/2004,

4. zrakoplov iz članka 2. Uredbe (EZ) br. 785/2004 nema pri svakom letu potvrdu ili drugi dokaz o sklopljenom ugovoru o osiguranju u skladu sa člankom 8. Uredbe (EZ) br. 785/2004,

5. ako na zahtjev Hrvatske agencije za civilno zrakoplovstvo ne predoči ugovor o osiguranju u skladu s člankom 8. Uredbe (EZ) br. 785/2004.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka operator zrakoplova u nekomercijalnom letu koji je fizička osoba.

(3) Kaznom od 3.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se:

1. odgovorna osoba zračnog prijevoznika, odnosno operatora zrakoplova koji počini prekršaj iz stavka 1. ovoga članka,

2. zapovjednik, odnosno druga odgovorna osoba koju odredi zračni prijevoznik ili operator zrakoplova, ako na zahtjev inspektora ili druge ovlaštene osobe za nadzor odbije predočiti dokaz o sklopljenom odgovarajućem osiguranju od odgovornosti u skladu sa člankom 8. Uredbe br. (EZ) 785/2004,

3. operator zrakoplova u nekomercijalnom zračnom prometu koji je fizička osoba počini prekršaj iz točke 2. ovoga stavka.“.

Članak 31.

U naslovu iznad članka 66. riječi: „prijevoznog sredstva“ zamjenjuju se riječju: „vozila“.

U članku 66. stavku 1. u uvodnoj rečenici riječi: „prijevoznog sredstva“ zamjenjuju se riječju: „vozila“.

U stavku 1. točki 2. riječ: „nezgodi“ zamjenjuje se riječju: „nesreći“.

U stavku 2. riječi: „prijevoznog sredstva“ zamjenjuju se riječju: „vozila“.

Članak 32.

U članku 67. stavku 1. iza podstavka 2. dodaje se podstavak 3. koji glasi:

„- Hrvatske agencije za civilno zrakoplovstvo za prekršaje iz članka 65.a.“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE**Članak 33.**

(1) U cijelom tekstu Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine, br. 151/2005, 36/2009 i 75/2009) riječi: „država članica Europske unije“ u odgovarajućem broju i padežu zamjenjuju se riječima: „država članica“ u odgovarajućem broju i padežu.

(2) U cijelom tekstu Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine, br. 151/2005, 36/2009 i 75/2009) riječi: „prometna nezgoda“ u odgovarajućem broju i padežu zamjenjuju se riječima: „prometna nesreća“ u odgovarajućem broju i padežu.

Članak 34.

(1) Danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji u članku 26. stavcima 3., 4. i 5., članku 30. stavku 2., članku 31. stavku 2., članku 32. stavku 1., članku 34. stavku 3. i članku 36. stavku 2. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine, br. 151/2005, 36/2009 i 75/2009) broj: „2“ zamjenjuje se brojem: „8“.

(2) Danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji u članku 29. stavku 3. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine, br. 151/2005, 36/2009 i 75/2009) iza riječi: „iz članka 26. stavka“ broj: „2“ zamjenjuje se brojem: „8“.

(3) Danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji u članku 3. stavku 1. točke 15., 16., 17., 18., 28., 29. i 31., u članku 6. stavak 2., u članku 26. stavci 2., 6. i 7., članak 39. i članak 40. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine, br. 151/2005, 36/2009 i 75/2009) prestaju važiti.

Članak 35.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama, osim članka 4. u dijelu koji se odnosi na članak 10. stavak 1. ovoga Zakona, članka 13., članka 16. u dijelu kojim se članku 32. dodaje stavak 3., članka 20. i članka 30. ovoga Zakona koji stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Odredbom ovoga članka u skladu s točkom V. Odluke o instrumentima za usklađivanje zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije (Narodne novine, broj 93/2011), koju je Vlada Republike Hrvatske donijela na sjednici održanoj 14. srpnja 2011. godine, navodi se u zasebnom članku u prvoj glavi prijedloga propisa naziv pravnog akta Europske unije s kojim se usklađuje prijedlog propisa.

Uz članak 2.

Ovim člankom usklađene su definicije s Direktivom 2009/103/EZ, dodana je definicija društva za osiguranje te je tekst nomotehnički doraden.

Uz članak 3.

Ovim člankom je određeno da je društvo za osiguranje obvezno sklopiti ugovor o osiguranju sukladno ovome Zakonu i uvjetima za osiguranje te je za slučaj kršenja navedene odredbe predviđen prekršaj u članku 63. stavku 3. točki 1. ovoga Zakona.

Uz članak 4.

Ovim člankom propisano je sustavno obavještanje nadzornog tijela o uvjetima osiguranja koje društvo za osiguranje koristi za osiguranja najkasnije 60 dana prije njihove primjene i to u svrhu provjere jesu li sukladni s propisima, osigurateljnim načelima i pravilima struke. Društvo za osiguranje obvezno je oblikovati premije osiguranja na temelju aktuarskih metoda i načela tako da omogućuju trajno ispunjavanje svih obveza društva za osiguranje iz ugovora o osiguranju uključivo i formiranje dostatnih tehničkih pričuva za navedeno osiguranje. Glede cjenika premija, tehničkih podloga i ostalih elemenata koji se koriste za izračun premija osiguranja propisano je nesustavno obavještanje te ih nadzorno tijelo može zatražiti u svrhu provjere jesu li usklađeni s propisima Republike Hrvatske, a sukladno zahtjevima Direktive 2009/103/EZ.

Uz članak 5.

Rok za rješavanje odštetnog zahtjeva odštetnog zahtjeva je produžen te je odgovorni osiguratelj dužan u roku 60 dana od dana primitka odštetnog zahtjeva utvrditi osnovanost i visinu toga zahtjeva te dostaviti podnositelju zahtjeva obrazloženu ponudu za naknadu štete, ako su odgovornost za naknadu štete te visina štete nesporni, ili utemeljen odgovor na sve točke iz odštetnog zahtjeva u slučaju ako su odgovornost za naknadu štete ili visina štete sporni.

Uz članak 6.

Ovim člankom detaljnije su određene mjere koje nadzorno tijelo može izreći društvu za osiguranje te kriteriji koje pri određivanju nadzornih mjera nadzorno tijelo primjenjuje.

Uz članak 7.

Ovim člankom određena je odgovarajuća primjena članka 13. Zakona u slučaju kada je za naknadu štete nadležan Hrvatski ured za osiguranje.

Uz članak 8.

Ovim člankom prošireni su statistički podaci koje prikuplja Hrvatski ured za osiguranje te je određeno da je Hrvatski ured za osiguranje dužan dostaviti podatke i Ministarstvu financija na njegov zahtjev. Također su propisani podaci koje Hrvatski ured za osiguranje dostavlja nacionalnim uredima država članica ili trećih članica Sustava zelene karte.

Uz članak 9.

Ovim člankom usklađen je izričaj s Pomorskim zakonikom na način da se umjesto pojma: „plovilo“ u dijelu koji se odnosi na pomorske plovne objekte koristi pojam: „brodica i jahta“ dok se pojam: „plovilo“ odnosi na plovila unutarnje plovidbe.

Uz članak 10.

U članku 22. stavku 9. Zakona jasnije je određeno kako se potvrda odnosi na najmanje posljednjih pet godina postojanja osigurateljnog pokrića, sukladno članku 16. Direktive 2009/103/EZ. Nadalje, zbog primjera u praksi kada u prometnoj nezgodi sudjeluju vozila, a vlasnik oba vozila je isti davatelj leasinga, ovim člankom određeno je kako se trećom osobom smatra i primatelj leasinga koji je ugovaratelj osiguranja i korisnik vozila, a nije odgovoran za prometnu nesreću u kojoj su sudjelovala vozila istog davatelja leasinga.

Uz članak 11.

Ovim člankom je određeno kako pravo na naknadu štete nema suputnik koji je dragovoljno ušao u neregistrirano vozilo bez istaknutih registarskih oznaka na vozilu, ako osiguratelj dokaže da je ta okolnost suputniku bila poznata te oštećena osoba koja je vlasnik ili vozač neosiguranog vozila koje je sudjelovalo u prometnoj nesreći.

Uz članak 12.

Radi usklađivanja s Kaznenim zakonom određeno je kako osigurana osoba gubi prava iz osiguranja u slučaju ako je šteta nastala kaznenim djelom obijesne vožnje u cestovnom prometu, a za koje je donesena pravomoćna sudska presuda.

Uz članak 13.

Ovim člankom određeno je da prednost u redoslijedu namirenja imaju oštećene fizičke osobe, ako ima više oštećenih osoba, a ukupna šteta je veća od iznosa propisanih ovim Zakonom u kojem slučaju prava oštećenih osoba prema društvu za osiguranje razmjerno se smanjuju. Također, iznos najnižih osiguranih svota usklađen je s Direktivom 2009/103/EZ i obavijesti Europske komisije o prilagodbi nekih iznosa u skladu s inflacijom u Direktivi 2009/103/EZ (2010/C 332/01) te značajno povećan. Naime, u slučaju štete zbog smrti, ozljede i oštećenja zdravlja najniža osigurana svota je do iznosa od 42.750.000,00 kuna (do sada 6.500.000,00 kuna) po štetnom događaju, bez obzira na broj oštećenika, a za slučaj uništenja ili oštećenja stvari do iznosa od 8.550.000,00 kuna (do sada 1.500.000,00 kuna) po štetnom događaju, bez obzira na broj oštećenika. Najniže osigurane svote usklađivat će se s obavijesti Europske komisije koja se periodično objavljuje u Službenom listu Europske unije. Također, zbog mogućih značajnijih promjena tečaja, a u cilju da iznos osiguranih svota u kunama odgovara iznosima u eurima određenim u obavijesti Europske komisije, određeno je da Vlada Republike Hrvatske može odlukom uskladiti osigurane svote.

Uz članak 14.

Ovaj članak usklađen je sa Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju (Narodne novine, broj 123/2012).

Uz članak 15.

Ovim člankom je obuhvaćeno i neosigurano vozilo sukladno članku 15. Direktive 2009/103/EZ.

Uz članak 16.

Ovaj članak usklađen je sa člankom 4. Direktive 2009/103/EZ te je tekst nomotehnički doraden.

Uz članak 17.

Ovim člankom propisano je da priznavanje valjanosti međunarodnih isprava i dokaza uključuje i jamčenje Hrvatskog ureda za osiguranje za obveze utemeljene tim ispravama i dokazima do iznosa iz članka 26. ovoga Zakona, a ako je vozilo inozemne registracije ugovorom o osiguranju ugovoren veći iznos, Hrvatski ured za osiguranje jamči do visine ugovorenog iznosa osigurateljnog pokrića.

Uz članak 18.

Ovim člankom određeno je da za naknadu štete koja je nanesena uporabom vozila s teritorija država potpisnica Multilateralnog sporazuma koje nema nikakvu registarsku pločicu ili ima registarsku pločicu koja ne odgovara ili više ne odgovara vozilu, odnosno štete nanesene uporabom određenog tipa vozila za koji registarska pločica, tablica osiguranja niti drugi znak raspoznavanja sličan registarskoj pločici nije potreban, primjenjuju se odredbe članka 29. Zakona.

Uz članak 19.

Ovim člankom propisano je kako se uredno ispunjeno Europsko izvješće o nesreći može koristiti kao odštetni zahtjev po osnovi osiguranja od automobilske odgovornosti, odnosno kao izjava o okolnostima načina nastanka štetnog događaja.

Uz članak 20.

Ovim člankom dodani su članci 40.a, 40.b, 40.c, 40.d i 40.e radi učinkovite primjene Uredbe (EZ) br. 785/2004.

Uz članak 21.

Ovim člankom detaljnije su propisane obveze društva za osiguranje koje obavlja poslove obveznih osiguranja u prometu te obveza imenovanja predstavnika u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 22.

Ovim člankom dodane su odredbe o Garancijskom fondu u dijelu koji se odnosi na prestanak društva za osiguranje, odnosno stečaj pa su tako sredstva koja se isplaćuju iz Garancijskog fonda zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje, odnosno stečaja, ograničena u jednoj kalendarskoj godini na 0,5% od ukupne zaračunate bruto premije obveznih osiguranja u prometu u prethodnoj kalendarskoj godini. Ako je iz Garancijskog fonda isplaćena naknada štete Hrvatski ured za osiguranje ima pravo regresa prema svakom od osiguranika ili ugovaratelja osiguranja najviše do iznosa od 20.000,00 kuna iz istog štetnog događaja. No, navedeno se ne odnosi na osiguranike i ugovaratelje osiguranja čija društva za osiguranje nisu u stečaju.

Uz članak 23.

Ovim člankom je nomotehnički poboljšana izričaj.

Uz članak 24.

Ovaj članak dodatno je usklađen s Direktivom 2009/103/EZ.

Uz članak 25.

Ovim člankom dodan je OIB kao obvezan podatak te je sukladno članku 5. Direktive određeno kako se popis i ime tijela odgovornog za plaćanje odštete dostavlja Europskoj komisiji. Također, određeno je kako društva za osiguranje moraju pri dostavi podataka u registar postupati u skladu sa zakonom koji uređuje zaštitu osobnih podataka.

Uz članak 26.

Ovim člankom dodano je pozivanje na članak 59. stavak 4. Zakona radi jasnijeg određenja.

Uz članak 27.

Ovim člankom izbrisan je članak 62. budući je radi jasnoće i lakšeg snalaženja spojen sa člankom 43. Zakona.

Uz članak 28.

Ovim člankom kaznene odredbe su preimenovane u prekršajne odredbe budući je riječ o prekršajnim odredbama te je detaljnije sankcionirano nepostupanje prema članku 10. stavku 1. Zakona.

Uz članak 29.

Ovim člankom prilagođen je izričaj, budući su prekršaji zračnog prijevoznika, odnosno operatora zrakoplova propisani posebnim člankom. Također je dodano da će se kazniti i korisnik u svojstvu posjednika ako ne sklopi ugovor o osiguranju te ga ne obnavlja, zbog sudske prakse, prema kojoj sud vlasnika koji je vozilo prodao ne smatra vlasnikom, a novi vlasnik u svojstvu posjednika vozila nije odgovoran u skladu sa Zakonom zbog čega se učestalo izbjegava prijenos vlasništva nad vozilom, a time i sklapanje ugovora o osiguranju vozila.

Uz članak 30.

Ovim člankom propisani su prekršaji zračnog prijevoznika, odnosno operatora zrakoplova radi učinkovite provedbe Uredbe (EZ) br. 785/2004.

Uz članak 31.

Ovim člankom preciziran je izričaj i usklađen s izričajem u Zakonu o sigurnosti prometa na cestama.

Uz članak 32.

Ovaj članak usklađen je s dodanim člankom 65.a te prekršajni postupak za slučaj kršenja odredbi članka 65.a pokreće na prijedlog Hrvatske agencije za civilno zrakoplovstvo.

Uz članak 33.

Ovim člankom ujednačen je izričaj u svezi pojma: „država članica“ te je pojam: „prometna nezgoda“ zamijenjen je pojmom: „prometna nesreća“ sukladno članku 2. stavku 1. točki 84. Zakona o sigurnosti prometa na cestama.

Uz članak 34.

Ovim člankom posljedično izmjenama u članku 26. ovoga Zakona uređeno je pozivanje na povećane osigurane svote nakon pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji te je određeno koji članci Zakona prestaju važiti nakon pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Uz članak 35.

Ovim člankom određeno je stupanje na snagu ovoga Zakona.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEGA ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Opća odredba

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuju obvezna osiguranja u prometu.

Pojmovi

Članak 3.

(1) Pojedini pojmovi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje:

1. »prometna nezgoda« je događaj kod kojega je šteta nastala zbog uporabe prijevoznog sredstva,
2. »prijevozno sredstvo« je vozilo, zrakoplov, brodica, odnosno jahta,
3. »korisnik prijevoznog sredstva« je fizička ili pravna osoba koja voljom vlasnika stvarno raspolaže prijevoznim sredstvom,
4. »ugovaratelj osiguranja« je osoba koja je s društvom za osiguranje sklopila ugovor o osiguranju,
5. »osiguranik« je osoba čiji je imovinski interes osiguran,
6. »vozač« je osoba koja upravlja prijevoznim sredstvom,
7. »odgovorni osiguratelj« je društvo za osiguranje s kojim je vlasnik prijevoznog sredstva, a kojim je prouzročena šteta, sklopio ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu nanесenu trećim osobama,
8. »oštećena osoba« je svaka osoba kojoj je nanесena šteta na stvarima i/ili na osobama, koja na temelju ovoga Zakona ima pravo podnijeti odštetni zahtjev,
9. vozilo je svako motorno, odnosno priključno vozilo koje podliježe obvezi registracije te po propisima o registraciji mora imati prometnu dozvolu,
10. osigurana svota je iznos do kojega je osiguran imovinski interes, posebno za štete na stvarima te posebno za štete na osobama,
11. »priključno vozilo« je svako vozilo namijenjeno da ga vuče motorno vozilo,
12. »neosigurano vozilo« je vozilo iz točke 9. ovoga članka za koje nije sklopljen ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti ili je trajanje osiguranja isteklo, a ugovor o osiguranju nije produžen ni u početnom roku,
13. »nepoznato vozilo« je vozilo iz točke 9. ovoga članka koje nije bilo moguće identificirati, kao ni njegova odgovornog osiguratelja,
14. »početni rok« je razdoblje od najviše 30 dana nakon isteka ugovora o osiguranju u kojem se prava i dužnosti iz ugovora o osiguranju produžuju,
15. »zrakoplov« je svaka naprava koja se održava u atmosferi zbog reakcije zraka osim reakcije zraka u odnosu na Zemljinu površinu,
16. zračni prijevoznik je poduzetnik koji posjeduje valjanu operativnu licenciju ili jednakovrijedan dokument,
17. operator zrakoplova je osoba ili tijelo, a nije zračni prijevoznik, koji kontinuirano ima mogućnost stvarne uporabe ili operiranja zrakoplovom; fizička ili pravna osoba na koju je zrakoplov registriran, a pretpostavlja se da je operator zrakoplova, osim ako dokaže da je operator neka druga fizička ili pravna osoba,

18. »let zrakoplova« u odnosu na:

- putnika i njegovu osobnu prtljagu koja se nalazi u kabini zrakoplova, je vrijeme prijevoza putnika zrakoplovom, uključujući njihov ukrcaj i iskrcaj,
- teret i predanu prtljagu je vrijeme prijevoza prtljage i tereta od trenutka predaje prtljage ili tereta zračnom prijevozniku do trenutka njihove isporuke ovlaštenom primatelju,
- treće osobe je uporaba zrakoplova od trenutka davanja snage motorima u svrhu vožnje po površini zemlje (tlu) ili stvarnog uzlijetanja do trenutka kada je zrakoplov na površini zemlje (tlu), a njegovi motori su potpuno zaustavljeni, kao i kretanje zrakoplova pomoću vozila za tegljenje ili potiskivanje odnosno pomoću sila koje su tipične za pogon ili uzgon zrakoplova, osobito zračnih struja,

19. »brodica« je plovni objekt namijenjen za plovidbu morem koji nije brod ili jahta, a čija ukupna snaga potisnih strojeva prelazi 15 kW, određen u članku 5. točki 15. Pomorskog zakonika (»Narodne novine«, br. 181/04.),

20. »jahta« je plovni objekt za šport i razonodu čija je duljina veća od 12 metara te koji je osim posade ovlašten prevoziti najviše 12 putnika, određen u članku 5. točki 20. Pomorskog zakonika (»Narodne novine«, br. 181/04.),

21. »teritorij Europske unije« je područje država članica Europske unije,

22. područje država članica Sustava zelene karte osiguranja je područje država potpisnica Kretskog sporazuma,

23. »Multilateralni sporazum« je sporazum sklopljen između nacionalnih ureda za osiguranje država članica EEA (Europskog gospodarskog prostora) i drugih pridruženih država po kojem se službena registarska pločica države članice u kojoj je vozilo uobičajeno stacionirano smatra dokazom o postojanju valjanog osiguranja od automobilske odgovornosti,

24. područje na kojem je vozilo uobičajeno stacionirano je područje države članice Multilateralnog sporazuma:

- čiju registarsku pločicu vozilo nosi, bez obzira jesu li pločice trajne ili privremene,
- u kojoj su izdane tablice osiguranja ili znak raspoznavanja sličan registarskoj pločici koju vozilo nosi u slučaju kada registracija za određeni tip vozila nije potrebna,
- u kojoj vlasnik vozila ima prebivalište u slučaju kada za određeni tip vozila nije potrebna registarska pločica niti tablica osiguranja niti drugi znak raspoznavanja sličan registarskoj pločici,
- u kojoj se prometna nezgoda dogodila u slučaju kada vozilo koje je sudjelovalo u prometnoj nezgodi nema nikakvu registarsku pločicu ili ima registarsku pločicu koja ne odgovara ili više ne odgovara vozilu,

25. »Kretski sporazum« je sporazum kojim se uređuju međusobni odnosi između nacionalnih ureda za osiguranje država članica Sustava zelene karte osiguranja,

26. »Zelena karta osiguranja« je međunarodna karta osiguranja od automobilske odgovornosti koju izdaje nacionalni ured za osiguranje kao dokaz o postojanju valjanog osiguranja od automobilske odgovornosti na području država članica Sustava zelene karte osiguranja,

27. »kamata« u smislu ovoga Zakona je zakonska zatezna kamata koju plaća dužnik kada novčanu obvezu ne izvrši u propisanom roku,

28. »Posebno pravo vučenja (Special Drawing Rights; dalje u tekstu: SDR)« je obračunska jedinica koju određuje Međunarodni monetarni fond,

29. »Najviša dopuštena masa zrakoplova pri uzlijetanju (Maximum Take Off Mass, dalje u tekstu: MTOM)« je najviša dopuštena masa zrakoplova pri uzlijetanju koja odgovara certificiranoj masi specifičnoj za svaki tip zrakoplova i koja je utvrđena u svjedodžbi o plovidbenosti zrakoplova,

30. »Nadzorno tijelo« je Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga osnovana posebnim zakonom

31. komercijalna operacija je operacija za naknadu i/ili najam,

32. ECAA sporazum je mnogostrani sporazum između Europske zajednice i njezinih država članica, Republike Albanije, Bosne i Hercegovine, Republike Bugarske, Republike Hrvatske, Bivše Jugoslavenske Republike Makedonije, Republike Island, Republike Crne Gore, Kraljevine Norveške, Rumunjske, Republike Srbije i Misije privremene Uprave Ujedinjenih naroda na Kosovu o uspostavi Europskog zajedničkog zračnog prostora.

Ugovor o obveznom osiguranju i njegov učinak

Članak 8.

(1) Društvo za osiguranje dužno je sklopiti ugovor o osiguranju sukladno ovome Zakonu i uvjetima za osiguranje, odnosno cjenicima premija osiguranja.

(2) Društvo za osiguranje ne može odbiti ponudu za sklapanje ugovora o osiguranju ako ponuditelj prihvaća uvjete pod kojima društvo za osiguranje provodi tu vrstu osiguranja.

(3) Uvjeti za osiguranje sastavni su dio ugovora o osiguranju te ih je društvo za osiguranje pri sklapanju ugovora o osiguranju dužno uručiti ugovaratelju osiguranja.

(4) Uvjetima za osiguranje utvrđuju se odnosi između ugovornih strana koji nisu ili nisu u potpunosti utvrđeni ovim Zakonom.

(5) Obveza društva za osiguranje iz ugovora o osiguranju počinje po isteku 24-tog sata dana koji je u ispravi o osiguranju naveden kao početak osiguranja, a prestaje po isteku 24-tog sata koji je u ispravi o osiguranju naveden kao dan isteka trajanja osiguranja, ako nije drugačije ugovoreno.

(6) Kod ugovora o osiguranju sklopljenog na jednu ili više godina, prava i obveze iz ugovora o osiguranju produžuju se nakon isteka ugovora o osiguranju za najviše 30 dana (počekni rok) ako društvu za osiguranje najmanje tri dana prije isteka trajanja osiguranja nije uručena izjava ugovaratelja osiguranja da ne pristaje na produženje ugovora o osiguranju.

(7) Ako se u počeknom roku iz stavka 6. ovoga članka dogodi osigurani slučaj, ugovaratelj osiguranja obavezan je platiti premiju osiguranja za cijelu sljedeću godinu osiguranja.

(8) Ako u počeknom roku iz stavka 6. ovoga članka ugovaratelj osiguranja sklopi ugovor o osiguranju s drugim društvom za osiguranje, prethodni osiguratelj ima pravo na premiju osiguranja za razdoblje do dana sklapanja ugovora o osiguranju s drugim društvom za osiguranje, i to razmjerno razdoblju njegova osigurateljnog pokrivača.

(9) Ako društvo za osiguranje utvrdi da je vlasniku prijevoznog sredstva isteklo osigurateljno pokrivače, dužno je o tome obavijestiti nadležno tijelo unutarnjih poslova u roku od 15 dana.

(10) Ako društvo za osiguranje utvrdi da je vlasniku prijevoznog sredstva isteklo osigurateljno pokrivače, dužno je o tome obavijestiti Informacijski centar Hrvatskog ureda za osiguranje u roku od 15 dana.

Izvještavanje nadzornog tijela o uvjetima i cjenicima premija osiguranja

Članak 10.

- (1) Društvo za osiguranje dužno je obavijestiti nadzorno tijelo o uvjetima osiguranja i tehničkoj podlozi koju upotrebljava pri izračunu cjenika premija osiguranja iz članka 2. ovoga Zakona najkasnije 60 dana prije njihove primjene, i to isključivo u svrhu provjere jesu li sukladne sa zakonskim propisima, aktuarskim načelima i pravilima struke.
- (2) Ako nadzorno tijelo utvrdi da uvjeti osiguranja i tehnička podloga iz stavka 1. ovoga članka nisu sukladni sa zakonskim propisima, aktuarskim načelima i pravilima struke, donijet će mjeru da ih društvo za osiguranje izmijeni sukladno propisima.
- (3) Ako je nadzorno tijelo donijelo mjeru iz stavka 2. ovoga članka, društvo za osiguranje ne smije primjenjivati uvjete osiguranja i cjenike premije osiguranja zbog kojih je ta mjera donesena.

Postupak i rokovi za rješavanje odštetnih zahtjeva te pravo oštećene osobe na podnošenje tužbe

Članak 12.

- (1) Odgovorni osiguratelj dužan je u slučaju neimovinske štete najkasnije u roku od 30 dana, a u slučaju imovinske štete najkasnije u roku od 14 dana od dana podnošenja odštetnog zahtjeva oštećenoj osobi dostaviti:
- obrazloženu ponudu za naknadu štete, ako su odgovornost za naknadu štete te visina štete nesporni, odnosno
 - utemeljeni odgovor, ako su odgovornost za naknadu štete ili visina štete sporni.
- (2) Ako odgovorni osiguratelj u roku iz stavka 1. ovoga članka oštećenoj osobi ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete, odnosno utemeljeni odgovor, oštećena osoba može protiv njega podnijeti tužbu. Tužba podnesena protiv odgovornog osiguratelja ili odgovorne osobe prije proteka roka iz stavka 1. ovoga članka smatrat će se preuranjenom.
- (3) U slučaju nemogućnosti utvrđenja visine konačnog iznosa štete, odgovorni osiguratelj je oštećenoj osobi dužan isplatiti iznos nespornog iznosa naknade štete kao predujam u roku propisanom stavkom 1. ovoga članka.
- (4) U slučaju neizvršenja obveze isplate naknade štete u roku iz stavka 1. ovoga članka, oštećena osoba uz dužni iznos naknade štete, ima pravo i na isplatu iznosa kamate i to od dana podnošenja odštetnog zahtjeva.
- (5) U slučaju neimovinske štete u postupku pred odgovornim osigurateljem oštećena osoba ima pravo priložiti nalaz i mišljenje neovisnog vještaka kojeg je osobno izabrala.

Mjere nadzornog tijela

Članak 13.

Nadzorno tijelo odgovornom osiguratelju koji krši odredbe članka 12. ovoga Zakona može:

1. privremeno ili stalno oduzeti dozvolu za obavljanje poslova osiguranja od automobilske odgovornosti,
2. javno objaviti informaciju o nekorektnim postupcima odgovornog osiguratelja na njegov trošak,
3. oduzeti odobrenje za člana uprave odgovornog osiguratelja.

Primjena pojedinih odredbi ovoga Zakona na Hrvatski ured za osiguranje

Članak 15.

- (1) Odredbe članka 11., 12. i 14. ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju u slučaju kada je, sukladno odredbama ovoga Zakona, za naknadu štete nadležan Hrvatski ured za osiguranje.
- (2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, iznosi za naknadu štete kada je nadležan Hrvatski ured za osiguranje isplaćuju se iz Garancijskog fonda.
- (3) Obradu i isplatu šteta iz stavka 2. ovoga članka Hrvatski ured za osiguranje može povjeriti svome članu.

Statistički i drugi podaci

Članak 16.

- (1) Društva za osiguranje i Hrvatski ured za osiguranje dužni su prikupljati, obrađivati i voditi statističke i druge podatke o osiguranjima iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona.
- (2) Statistički podaci iz stavka 1. ovoga članka osobito su podaci o osiguranicima, štetnim događajima, procjeni i likvidaciji šteta.
- (3) Društva za osiguranje i Hrvatski ured za osiguranje dužni su podatke iz stavka 1. ovoga članka obrađivati primjenom statističkih standarda osiguranja, sukladno propisima o zaštiti osobnih podataka i propisima o zaštiti podataka.
- (4) Hrvatski ured za osiguranje propisuje sadržaj i oblik podataka iz stavka 1. ovoga članka te način i rokove dostavljanja podataka.
- (5) Hrvatski ured za osiguranje dužan je podatke iz stavka 1. ovoga članka dostaviti nadzornom tijelu na njegov zahtjev.

Obveza sklapanja ugovora o osiguranju

Članak 17.

- (1) Vlasnici prijevoznih sredstava koja se koriste za prijevoz putnika u javnom prometu dužni su sklopiti ugovor o osiguranju putnika od posljedica nesretnog slučaja.
- (2) Ugovor iz stavka 1. ovoga članka dužni su sklopiti:
 1. vlasnici autobusa kojima se obavlja javni prijevoz u gradskom, međugradskom i međunarodnom linijskom i izvanlinijskom prometu,
 2. vlasnici autobusa koji prevoze radnike na posao i s posla te autobusa kojim se prevoze turisti,
 3. vlasnici taksi automobila i rent-a-car vozila kad se iznajmljuju s vozačem,
 4. vlasnici tračnih vozila za prijevoz putnika,
 5. vlasnici svih vrsta pomorskih, jezerskih i riječnih plovila, uključujući skele i splavove koji na redovitim linijama slobodno prevoze putnike, uključujući krstarenje i prijevoz turista,
 6. vlasnici svih vrsta plovila iz točke 5. ovoga članka koja se iznajmljuju s najmanje jednim članom posade,
 7. zračni prijevoznici, odnosno operatori zrakoplova kojima se obavlja prijevoz osoba i stvari u javnom zračnom prometu,
 8. vlasnici svih ostalih prijevoznih sredstava, bez obzira na vrstu pogona, kojima se uz naplatu prijevoza prevoze putnici u javnom prometu.

Obveza sklapanja ugovora o osiguranju

Članak 22.

- (1) Vlasnik vozila dužan je sklopiti ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju uporabom vozila može nanijeti trećim osobama zbog smrti, tjelesne ozljede, narušavanja zdravlja, uništenja ili oštećenja stvari.
- (2) Ugovorom o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka pokrivena su i štete zbog smrti, tjelesne ozljede, narušavanja zdravlja, uništenja ili oštećenja stvari putnika u vozilu kojim je prouzročena šteta.
- (3) Ugovorom o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka pokrivena šteta su štete nastale od vozila koja se kreću javnim cestama i ostalim površinama na kojima se odvija promet, a koja podliježu obvezi registracije te po propisima o registraciji moraju imati prometnu dozvolu.
- (4) Osiguranje od automobilske odgovornosti ne pokriva štetu na stvarima koje je vlasnik vozila, kojim je prouzročena šteta, preuzeo radi prijevoza, a nalazile su se u vozilu ili na vozilu kojim je prouzročena šteta.
- (5) Osiguranje od automobilske odgovornosti pokriva štetu nastalu od vučnog vozila kao i štetu nastalu od priključnog vozila.
- (6) Ako je šteta nastala od vučnog ili priključnog vozila dok su oba vozila bila spojena i činila jednu cjelinu ili ako je šteta nastala tijekom vožnje nakon odvajanja priključnog vozila, za štetu trećim osobama solidarno odgovaraju vlasnici obaju vozila, pa oštećena osoba može podnijeti odštetni zahtjev ili osiguratelju vučnog vozila ili osiguratelju priključnog vozila.
- (7) Društvo za osiguranje koje je na temelju stavka 5. ovoga članka oštećenoj osobi nadoknadio štetu, ima pravo na naknadu isplaćenog iznosa, kamatu i troškove od osiguratelja vučnog, odnosno priključnog vozila ako postoji odgovornost njegovog osiguranika za štetu i u okviru njegove odgovornosti.
- (8) Društvo za osiguranje dužno je na zahtjev svog osiguranika izdati potvrdu o eventualno postavljenim odštetnim zahtjevima trećih osoba na temelju osiguranja od automobilske odgovornosti svog osiguranika.
- (9) Potvrda iz stavka 7. ovoga članka mora pokrivati razdoblje od najmanje pet godina postojanja osigurateljnog pokrića, a društvo za osiguranje dužno ju je izdati u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva.

Isključenje iz osiguranja

Članak 23.

Po osnovi osiguranja od automobilske odgovornosti pravo na naknadu štete nema:

1. vozač vozila kojim je prouzročena šteta te njegovi srodnici i druge fizičke ili pravne osobe glede štete zbog smrti ili tjelesne ozljede vozača,
2. vlasnik, suvlasnik, odnosno zajednički vlasnik te svaki drugi korisnik vozila kojim je prouzročena šteta i to na naknadu štete na stvarima,
3. suputnik koji je dragovoljno ušao u vozilo kojim je uzrokovana šteta a kojim je upravljao neovlašteni vozač, ako osiguratelj dokaže da je ta okolnost suputniku bila poznata,
4. suputnik koji je dragovoljno ušao u neosigurano vozilo kojim je uzrokovana šteta, ako Hrvatski ured za osiguranje dokaže da je ova okolnost suputniku bila poznata,
5. oštećena osoba kojoj je šteta nastala:

- zbog uporabe vozila na športskim priredbama koje se održavaju na cesti ili dijelu ceste zatvorenom za promet drugim vozačima, a kojih je cilj postizanje najveće ili najveće prosječne brzine, odnosno na vježbama za te priredbe,
- zbog djelovanja nuklearne energije za vrijeme prijevoza radioaktivnog materijala,
- zbog ratnih operacija, pobuna ili terorističkog čina, s tim da društvo za osiguranje u tom slučaju mora dokazati da je šteta prouzročena takvim događajem.

Naknada štete u slučaju gubitka prava iz osiguranja

Članak 24.

(1) Osigurana osoba gubi prava iz osiguranja u sljedećim slučajevima:

1. ako vozač nije koristio vozilo u svrhu kojoj je namijenjeno,
2. ako vozač nije imao važeću vozačku dozvolu odgovarajuće vrste ili kategorije, osim ako je za vrijeme poduke iz vožnje vozilom upravljao kandidat za vozača motornog vozila, uz poštivanje svih propisa kojima se ta poduka uređuje,
3. ako je vozaču oduzeta vozačka dozvola ili je isključen iz prometa ili ako mu je izrečena zaštitna mjera zabrane upravljanja vozilom određene vrste ili kategorije ili mjera prestanka važenja vozačke dozvole odnosno zaštitna mjera zabrane uporabe inozemne vozačke dozvole na teritoriju Republike Hrvatske,
4. ako je vozač upravljao vozilom pod utjecajem alkohola iznad ugovorene granice, opojnih droga te psihoaktivnih lijekova ili drugih psihoaktivnih tvari,
5. ako je vozač štetu prouzročio namjerno,
6. ako je šteta nastala zbog toga što je vozilo bilo tehnički neispravno, a ta je okolnost vozaču vozila bila poznata.

(2) Gubitak prava iz osiguranja na temelju stavka 1. točke 1. do 6. ovoga članka nema utjecaja na pravo oštećene osobe na naknadu štete te oštećena osoba može podnijeti odštetni zahtjev odgovornom osiguratelju.

(3) Društvo za osiguranje koje je temeljem stavka 1. točke 5. ovoga članka oštećenoj osobi isplatilo štetu ima pravo od osobe koja je odgovorna za štetu na naknadu cjelokupno isplaćenog iznosa štete, na kamatu i troškove, a u slučaju iz stavka 1. točke 1., 2., 3., 4. i 6. ovoga članka najviše do iznosa 12 prosječnih neto-plaća prema zadnjem službenom izvješću Državnog zavoda za statistiku.

Obveza društva za osiguranje i osigurana svota

Članak 26.

(1) Obvezu društva za osiguranje iz ugovora o osiguranju iz članka 22. ovoga Zakona predstavlja osigurana svota važeća na dan štetnog događaja, ako ugovorom o osiguranju nije ugovoren viši iznos.

(2) Najniža osigurana svota po jednom štetnom događaju određena ugovorom o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka iznosi:

1. Za štetu zbog smrti, tjelesne ozljede i oštećenja zdravlja nanesenu:

– autobusom i teretnim vozilom, odnosno priključnim vozilom	6.500.000,00 kuna,
– vozilom kojim se prevoze opasne tvari	8.000.000,00 kuna,
– ostalim vozilima, odnosno nepoznatim vozilima	3.500.000,00 kuna,

2. Za štetu zbog uništenja ili oštećenja stvari nanosenu:

- autobusom i teretnim vozilom, odnosno priključnim vozilom 3.500.000,00 kuna,
- vozilom kojim se prevoze opasne tvari 4.000.000,00 kuna,
- ostalim vozilima, odnosno nepoznatim vozilima 1.500.000,00 kuna.

(3) Ako ima više oštećenih osoba, a ukupna šteta je veća od iznosa iz stavka 2. ovoga članka, prava oštećenih osoba prema društvu za osiguranje razmjerno se smanjuju.

(4) Društvo za osiguranje koje je isplatilo jednoj oštećenoj osobi iznos veći od onoga koji joj pripada s obzirom na razmjerno sniženje naknade, jer unatoč poduzetim mjerama nije moglo znati da postoje i druge oštećene osobe, ostaje u obvezi prema tim drugim osobama samo do visine iznosa iz stavka 2. ovoga članka.

(5) Društvo za osiguranje kod kojega se vlasnik vozila osigurao od automobilske odgovornosti, dužno je štetu koja je uporabom vozila nanosena u državama članicama Sustava zelene karte osiguranja, a koja je viša od iznosa iz stavka 2. ovoga članka, nadoknaditi do iznosa određenog propisima o obveznom osiguranju države u kojoj je šteta nastala.

(6) Odluku o povećanju osigurane svote iz stavka 2. ovoga članka donosi Vlada Republike Hrvatske na prijedlog nadzornog tijela.

(7) Odluka iz stavka 6. ovoga članka objavljuje se u »Narodnim novinama«.

Subrogacijski zahtjevi nositelja socijalnog osiguranja

Članak 27.

(1) Društvo za osiguranje obvezno je zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju.

(2) Stvarnom štetom u smislu stavka 1. ovoga članka smatraju se troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji.

(3) Razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

(4) Odredbe stavka 1., 2. i 3. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju na subrogacijske zahtjeve društava za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja.

Naknada štete nastale uporabom neosiguranog vozila

Članak 29.

(1) Oštećena osoba kojoj je šteta nanosena uporabom vozila čiji se vlasnik nije osigurao od automobilske odgovornosti može podnijeti odštetni zahtjev Hrvatskom uredu za osiguranje.

(2) Oštećena osoba kojoj je šteta nanosena uporabom neregistriranog vozila preuzetog u drugoj državi članici kojem je odredište Republika Hrvatska u roku najviše 30 dana nakon isporuke vozila može podnijeti odštetni zahtjev Hrvatskom uredu za osiguranje.

(3) U slučaju štete nanosene uporabom vozila iz stavka 1. i 2. ovoga članka Hrvatski ured za osiguranje jamči za obveze najviše do iznosa iz članka 26. stavka 2. ovoga Zakona.

(4) Obradu i isplatu takvih šteta Hrvatski ured za osiguranje može povjeriti svome članu, koji je obvezan štetu obraditi i isplatiti na teret Garancijskog fonda.

(5) Hrvatski ured za osiguranje ima pravo na naknadu od osobe koja je odgovorna za štetu, i to isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova.

Međunarodna isprava o osiguranju vozila inozemne registracije

Članak 32.

(1) Vozač koji vozilom inozemne registracije ulazi na teritorij Republike Hrvatske mora imati valjanu međunarodnu ispravu o osiguranju od automobilske odgovornosti koje vrijedi na teritoriju Europske unije ili neki drugi dokaz o postojanju takva osiguranja, koje pokriva štete najmanje do iznosa iz članka 26. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Granična policija ovlaštena je kontrolirati ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. ovoga članka.

Dokazi postojanja međunarodne isprave

Članak 33.

(1) Međunarodnim ispravama i dokazima iz članka 32. stavka 1. ovoga Zakona smatra se službena registarska pločica koju nosi vozilo koje je uobičajeno stacionirano na području države čiji je nacionalni ured potpisnik Multilateralnog sporazuma odnosno valjana Zelena karta izdana za vozilo koje potječe iz države čiji nacionalni ured za osiguranje nije potpisnik Multilateralnog sporazuma, te druge isprave i dokazi čiju valjanost priznaje Hrvatski ured za osiguranje.

(2) Valjanost međunarodnih isprava i dokaza Hrvatski ured za osiguranje priznaje obavještanjem tijela ovlaštenog za nadzor granice Republike Hrvatske.

(3) Priznavanje valjanosti međunarodnih isprava i dokaza uključuje i jamčenje Hrvatskog ureda za osiguranje za obveze utemeljene tim ispravama i dokazima, a najviše do iznosa iz članka 26. stavka 2. ovoga Zakona.

Pravo na naknadu štete

Članak 34.

(1) Oštećena osoba kojoj je u Republici Hrvatskoj nanесena šteta uporabom vozila inozemne registracije za koje postoji valjana međunarodna isprava ili dokaz o postojanju osiguranja od automobilske odgovornosti iz članka 32. stavka 1. ovoga Zakona može podnijeti odštetni zahtjev Hrvatskom uredu za osiguranje.

(2) Za naknadu štete koja je nanесena uporabom vozila s teritorija Europske unije koje nema nikakvu registarsku pločicu ili ima registarsku pločicu koja ne odgovara ili više ne odgovara vozilu, odnosno štete nanесene uporabom određenog tipa vozila za koji registarska pločica, tablica osiguranja niti drugi znak raspoznavanja sličan registarskoj pločici nije potreban, primjenjuju se odredbe članka 29. ovoga Zakona, a Hrvatski ured za osiguranje ima pravo na naknadu isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova od Garancijskog fonda one države članice Europske unije u kojoj se vozilo uobičajeno nalazi.

(3) U slučaju štete nanесene uporabom vozila iz stavka 1. ovoga članka Hrvatski ured za osiguranje jamči za obveze najviše do iznosa iz članka 26. stavka 2. ovoga Zakona, a ako je za vozilo inozemne registracije ugovorom o osiguranju ugovoren veći iznos, Hrvatski ured za osiguranje jamči do visine ugovorenog iznosa osigurateljnog pokrća.

(4) Obradu i isplatu ovakvih šteta Hrvatski ured za osiguranje može povjeriti svojim članovima ili specijaliziranim organizacijama za obradu navedenih šteta, koji su dužni odštetni zahtjev obraditi i likvidirati sukladno međunarodnim sporazumima o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti.

Europsko izvješće o nezgodi

Članak 38.

(1) U slučaju prometne nezgode sudionici moraju ispuniti i potpisati te međusobno razmijeniti Europsko izvješće o nezgodi. Uredno ispunjeno Europsko izvješće o nezgodi oštećena osoba i osiguranik mogu koristiti kao odštetni zahtjev po osnovi osiguranja od automobilske odgovornosti.

(2) Društvo za osiguranje dužno je ugovaratelju osiguranja uz policu osiguranja od automobilske odgovornosti uručiti Europsko izvješće o nezgodi.

(3) Za vrijeme upotrebe vozila u prometu vozač je dužan imati Europsko izvješće o nezgodi i predočiti ga na zahtjev osobe ovlaštene za nadzor u prometu.

Obveza društva za osiguranje i osigurana svota

Članak 40.

(1) Obvezu društva za osiguranje iz ugovora o osiguranju iz članka 39. stavka 1. ovoga Zakona predstavlja osigurana svota važeća na dan štetnog događaja, ako ugovorom o osiguranju nije određena viša osigurana svota.

(2) Najniža osigurana svota po jednom štetnom događaju određena ugovorom o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka iznosi:

1. za štete trećim osobama:

a) za letjelice koje polijeću s nogu pilota 10.000 SDR,

b) za slobodne balone s posadom 20.000 SDR,

c) za zrakoplove kojima MTOM iznosi:

– do 500 kg 750.000 SDR,

– od 501 do 1000 kg 1.500.000 SDR,

– od 1.001 do 2.700 kg 3.000.000 SDR,

– od 2.701 do 6000 kg 7.000.000 SDR,

– od 6.001 do 12.000 kg 18.000.000 SDR,

– od 12.001 do 25.000 kg 80.000.000 SDR,

– od 25.000 kg do 50.000 kg 150.000.000 SDR,

– od 50.001 kg do 200.000 kg 300.000.000 SDR,

– od 200.001 kg do 500.000 kg 500.000.000 SDR,

– iznad 500.001 kg 700.000.000 SDR,

2. za pojedinog putnika 250.000 SDR,

3. za prtljagu 1.000 SDR,

4. za teret, po kg 17 SDR.

(3) Iznimno od odredbe stavka 2. točke 2. ovoga članka, najniža osigurana svota po jednom štetnom događaju određena ugovorom o osiguranju iz članka 39. stavka 1. ovoga Zakona za zrakoplove kojima MTOM iznosi 2.700 kg ili manje koji se ne koristi u komercijalne svrhe za pojedinog putnika iznosi 100.000 SDR.

(4) Odluku o povećanju osigurane svote iz stavka 2. ovoga članka donosi Vlada Republike Hrvatske na prijedlog nadzornog tijela.

(5) Odluka iz stavka 4. ovoga članka objavljuje se u »Narodnim novinama«.

Opća odredba

Članak 43.

Društvo za osiguranje smije obavljati poslove obveznih osiguranja iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona samo ako je član Hrvatskog ureda za osiguranje.

Garancijski fond

Članak 44.

(1) Garancijski fond je imovina Hrvatskog ureda za osiguranje namijenjena izvršenju obveza po osnovi:

1. šteta nastalih izvan teritorija Republike Hrvatske u nekoj od država članica Europske unije odnosno trećoj državi članici Sustava zelene karte od osiguranih i neosiguranih vozila koja se uobičajeno nalaze u Republici Hrvatskoj za koje inozemnom nacionalnom uredu, sukladno Kretskom sporazumu, Multilateralnom sporazumu te drugim međunarodnim sporazumima jamči Hrvatski ured za osiguranje,
2. šteta nastalih izvan teritorija Republike Hrvatske u nekoj od država članica Europske unije od vozila inozemne registracije osiguranih na temelju članka 35. stavka 1. ovoga Zakona,
3. šteta nastalih izvan teritorija Republike Hrvatske u nekoj od država članica Europske unije odnosno trećoj državi članici Sustava zelene karte na temelju članka 57. ovoga Zakona,
4. šteta nastalih na teritoriju Republike Hrvatske od neosiguranih prijevoznih sredstava,
5. šteta zbog smrti, tjelesne ozljede ili oštećenja zdravlja nastalih na teritoriju Republike Hrvatske od nepoznatih prijevoznih sredstava,
6. šteta nastalih na teritoriju Republike Hrvatske od vozila inozemne registracije iz članka 34., 36. i 37. ovoga Zakona,
7. šteta zbog uništenja ili oštećenja stvari nastalih na teritoriju Republike Hrvatske od nepoznatih vozila na temelju članka 30. ovoga Zakona,
8. šteta koje oštećene osobe nisu mogle naplatiti zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje odnosno stečaja na temelju članka 31. ovoga Zakona,
9. osiguranog iznosa ako vlasnik vozila koje služi za prijevoz putnika suprotno odredbi članka 21. ovoga Zakona nije sklopio ugovor o osiguranju putnika u javnom prometu od posljedica nesretnog slučaja ili ako osigurani iznos nije isplaćen zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje, odnosno stečaja na temelju članka 31. ovoga Zakona.

(2) Iz Garancijskog fonda nadoknađuju se i troškovi obrade šteta iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se i na štete koje u nastale, a nisu riješene prije stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Iz Garancijskog fonda ne nadoknađuju se štete koje prouzroče vozila inozemne registracije koja prometuju na teritoriju Republike Hrvatske na temelju posebnih sporazuma kojih je potpisnik Republika Hrvatska, ako ta vozila nemaju međunarodnu ispravu ili dokaz o postojanju osiguranja od automobilske odgovornosti iz članka 32., stavka 1. ovoga Zakona.

(5) Zavodi za zdravstveno, mirovinsko i invalidsko osiguranje te društva za osiguranje sa subrogacijskim potraživanjima, kao i druge fizičke i pravne osobe koje su na bilo koji način neposredno oštećenoj osobi nadoknadile štetu ili dio štete nanesene uporabom neosiguranog ili nepoznatog prijevoznog sredstva, nemaju pravo na naknadu isplaćenih iznosa iz Garancijskog fonda.

(6) Iznimno od odredbe stavka 5. ovoga članka, društvo za osiguranje koje je oštećenoj osobi nadoknadilo štetu ili dio štete nanesene uporabom neosiguranog ili nepoznatog prijevoznog sredstva po osnovi obveznih osiguranja u prometu iz članka 2. stavak 1. ovoga Zakona ima pravo na naknadu isplaćenih iznosa iz Garancijskog fonda.

(7) U slučaju postojanja prava na naknadu štete iz Garancijskog fonda, od oštećene se osobe ne smije zahtijevati podnošenje dokaza o tome da osoba odgovorna za štetu odbija odnosno da nije sposobna platiti štetu.

(8) Mogući spor između Hrvatskog ureda za osiguranje i društva za osiguranje ili između društava za osiguranje, glede pitanja tko je od njih dužan isplatiti naknadu štete oštećenoj osobi, riješit će se na način da je to dužan učiniti onaj kojemu je oštećena osoba prvo podnijela odštetni zahtjev. Naknadu štete oštećenoj osobi treba isplatiti neodgodivo. U slučaju da kasnije bude donesena pravomoćna odluka prema kojoj je naknadu štete dužna isplatiti suprotna strana, strana koja je oštećenoj osobi nadoknadila štetu ima pravo na naknadu i to isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova.

(9) Za obveze iz ovoga članka oštećenim osobama jamči Hrvatski ured za osiguranje.

(10) Hrvatski ured za osiguranje ima pravo na naknadu od osobe koja je odgovorna za štetu, i to isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova.

Obveza uplaćivanja doprinosa za Garancijski fond

Članak 45.

(1) Društvo za osiguranje koje obavlja poslove obveznih osiguranja iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona dužno je Hrvatskom uredu za osiguranje uplaćivati doprinos za Garancijski fond, i to razmjerno premiji ostvarenoj u određenoj vrsti obveznog osiguranja u prethodnoj godini.

(2) Nadzorno tijelo propisat će način obračuna i rokove uplate doprinosa iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Hrvatski ured za osiguranje dužan je neodgodivo obavijestiti nadzorno tijelo ako društvo za osiguranje postupa u suprotnosti s odredbama stavka 1. ovoga članka i propisima donesenima na temelju stavka 2. ovoga članka.

(4) Ako društvo za osiguranje postupa u suprotnosti s odredbama stavka 1. ovoga članka i propisa donesenih na temelju stavka 2. ovoga članka, nadzorno tijelo takvom društvu može oduzeti dozvolu za obavljanje poslova obveznih osiguranja iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona.

Članak 50.

(1) U slučaju neimovinske štete odgovorni je osiguratelj ili njegov ovlašteni predstavnik dužan u roku od tri mjeseca od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, oštećenoj osobi dostaviti:

- obrazloženu ponudu za naknadu štete ako su odgovornost za naknadu štete i visina štete nesporni,
- utemeljeni odgovor ako su odgovornost za naknadu štete ili visina štete sporni.

(2) Ako odgovorni osiguratelj ili njegov ovlašteni predstavnik u roku iz stavka 1. ovoga članka oštećenoj osobi ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete, odnosno utemeljeni odgovor, oštećena osoba protiv odgovornog osiguratelja može podnijeti tužbu u mjestu svoga prebivališta.

(3) Nadzorno tijelo izvijestit će nadležno nadzorno tijelo države članice ako odgovorni osiguratelj ili njegov ovlašteni predstavnik krši odredbu stavka 1. ovoga članka.

Članak 52.

(1) Informacijski centar iz članka 51. ovoga Zakona:

1. prikuplja podatke i vodi registar podataka,
2. omogućuje uvid u podatke iz točke 1. ovoga stavka,
3. pruža pomoć oštećenim osobama pri prikupljanju podataka iz registra iz točke 1. ovoga stavka i prikupljanju podataka iz registara informacijskih centara drugih država članica Europske unije.

(2) Registar iz stavka 1. točke 1. ovoga članka sadrži podatke:

1. o registarskim oznakama, vrstama, markama, tipovima te brojevima šasija vozila registriranih u Republici Hrvatskoj,
2. o brojevima polica osiguranja od automobilske odgovornosti za vozila iz točke 1. ovoga stavka,
3. o datumima prestanka važenja osigurateljnog pokrića na temelju ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti,
4. o nazivima i sjedištima društava za osiguranje koja pružaju osigurateljno pokriće na temelju polica osiguranja iz točke 3. ovoga stavka,
5. o imenu i prezimenu (odnosno nazivu), datumu rođenja, stalnom i privremenom prebivalištu osiguranika,
6. o imenima i adresama odnosno sjedištima ovlaštenih predstavnika koje su imenovala društva za osiguranje iz Republike Hrvatske u drugim državama članicama Europske unije,
7. o popisu vlasnika vozila koja su u Republici Hrvatskoj izuzeta od obveze osiguranja od automobilske odgovornosti.

(3) Podaci iz stavka 2. ovoga članka prikupljaju se od društava za osiguranje i evidencije registriranih vozila u Republici Hrvatskoj.

(4) Na zahtjev oštećene osobe podatke iz stavka 2. ovoga članka Hrvatski ured za osiguranje zatražit će i iz registara informacijskih centara drugih država članica Europske unije.

(5) Društvo za osiguranje i tijelo koje vodi evidenciju registriranih vozila u Republici Hrvatskoj dužni su podatke iz stavka 2. ovoga članka redovito dostavljati Hrvatskom uredu za osiguranje.

Članak 61.

Ured za naknadu obveze iz članka 57. ovoga Zakona izvršava iz Garancijskog fonda.

VIII.4. Obavljanje poslova u osiguranju od automobilske odgovornosti država članica Europske unije

Članak 62.

(1) Društvo za osiguranje države članice Europske unije, odnosno podružnica društva za osiguranje države članice Europske unije može na području Republike Hrvatske početi obavljati poslove obveznih osiguranja u prometu ako smije na području Republike Hrvatske obavljati poslove osiguranja sukladno članku 83. Zakona o osiguranju.

(2) Društvo za osiguranje, odnosno podružnica iz stavka 1. ovoga članka mora biti član Hrvatskog ureda za osiguranje.

(3) Na člana Hrvatskog ureda za osiguranje iz stavka 2. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 43. i 45. ovoga Zakona.

(4) Društvo za osiguranje odnosno podružnica iz stavka 1. ovoga članka, mora imenovati predstavnika koji ima sjedište odnosno stalno prebivalište u Republici Hrvatskoj, te njegovo ime odnosno naziv i adresu priopćiti nadzornom tijelu i Hrvatskom uredu za osiguranje.

(5) Imenovani predstavnik iz stavka 4. ovoga članka u ime i za račun društva za osiguranje odnosno podružnice iz stavka 1. ovoga članka obrađuje odštetne zahtjeve i isplaćuje štete oštećenim osobama, zastupa društvo pred sudovima i nadležnim tijelima u Republici Hrvatskoj.

(6) Imenovani predstavnik iz stavka 4. ovoga članka može obavljati i poslove ovlaštenog predstavnika iz članka 47. ovoga Zakona.

(7) Imenovani predstavnik iz stavka 4. ovoga članka mora obavljati poslove na hrvatskom jeziku.

GLAVA IX. KAZNENE ODREDBE

Prekršaji osiguratelja

Članak 63.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će za prekršaj društvo za osiguranje:

1. ako ugovaratelju osiguranja ne uruči uvjete osiguranja sukladno odredbi članka 8. stavka 3. ovoga Zakona,

2. ako na zahtjev svog osiguranika ne izda potvrdu o eventualno postavljenim odštetnim zahtjevima trećih osoba na temelju osiguranja od automobilske odgovornosti u roku, odnosno za razdoblje sukladno odredbi članka 22. stavka 8. ovoga Zakona,

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba društva za osiguranje.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 200.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj društvo za osiguranje:

1. ako sklopi ugovor o osiguranju protivno odredbi članka 8. stavka 1. ovoga Zakona,

2. ako primjenjuje uvjete osiguranja i cjenike premija osiguranja protivno odredbi članka 10. stavka 3. ovoga Zakona,

3. ako obavlja poslove obveznih osiguranja iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona, a nije član Hrvatskog ureda za osiguranje

4. ako ne uplati doprinos za Garancijski fond sukladno odredbama članka 45. stavka 1. i 2. ovoga Zakona.

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 3. ovoga članka i odgovorna osoba društva za osiguranje.

(5) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj društvo za osiguranje:

1. ako odbije ponudu za sklapanje ugovora o osiguranju protivno odredbi članka 8. stavka 2. ovoga Zakona,

2. ako počne primjenjivati uvjete osiguranja i cjenike premija osiguranja, a ne obavijesti nadzorno tijelo o uvjetima osiguranja i tehničkoj podlozi koju upotrebljava u roku iz članka 10. stavka 1. ovoga Zakona,

3. ako oštećenoj osobi ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete odnosno utemeljeni odgovor u roku iz članka 12. stavka 1. ovoga Zakona,

4. ako oštećenoj osobi ne isplati iznos nespornog dijela naknade štete sukladno odredbi članka 12. stavka 3. ovoga Zakona,

5. ako postupa protivno odredbi članka 16. ovoga Zakona,

6. ako ne imenuje ovlaštene predstavnike u državama članicama Europske unije sukladno odredbama članka 47. ovoga Zakona.

(6) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 5. ovoga članka i odgovorna osoba društva za osiguranje.

(7) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj ovlašteni predstavnik društva za osiguranje ako oštećenoj osobi ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete odnosno utemeljeni odgovor u roku iz članka 50. stavka 1. ovoga Zakona.

Prekršaji vlasnika prijevoznog sredstva

Članak 65.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba ako kao vlasnik prijevoznog sredstva prije uporabe prijevoznog sredstva u prometu ne sklopi ugovor o osiguranju te ga ne obnavlja dok je prijevozno sredstvo u prometu sukladno odredbi članka 4. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba pravne osobe.

Prekršaji vozača prijevoznog sredstva

Članak 66.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 300,00 do 1.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj vozač prijevoznog sredstva:

1. ako na zahtjev ovlaštene službene osobe ne predoči policu osiguranja ili drugi dokaz o sklopljenom ugovoru o osiguranju sukladno odredbi članka 6. stavka 1. ovoga Zakona,

2. ako na zahtjev ovlaštene službene osobe ne predoči Europsko izvješće o nezgodi sukladno odredbi članka 38. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj vozač prijevoznog sredstva ako ne sklopi ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti (granično osiguranje) sukladno odredbama članka 35. stavka 1. ovoga Zakona.

Pokretanje prekršajnog postupka

Članak 67.

(1) Prekršajni postupak pokreće se na prijedlog:

– nadzornog tijela za prekršaje iz članka 63. i 64. ovoga Zakona,

– tijela za nadzor u prometu za prekršaje iz članka 65. i 66. ovoga Zakona.

(2) Hrvatski ured za osiguranje dužan je neodgodivo obavijestiti nadzorno tijelo ako ima saznanja da osiguratelj čini prekršaj iz članka 63. ovoga Zakona.

(3) Hrvatski ured za osiguranje dužan je uz obavijest iz stavka 2. ovoga članka nadzornom tijelu dostaviti sve dokaze o prekršaju osiguratelja.